

11 лютага Каталіцкі Касцёл адзначае Сусветны дзень хворых. Гэта асаблівая нагода, каб узмацніць салідарнасць з тымі, хто пакутуе і чакае дапамогі, а таксама каб прыгадаць дзейнасць людзей, якія сталі міласэрнымі самаранінамі для бліжніх. Аб тым, чаму час, праведзены з хворым, – святы час, у чым сутнасць валанцёрства і як можна падтрымаць церпячых, разважаем разам з с. Аляксандрай Арэшка з Кангрэгацыі Сясцёр Найсвяцейшай Сям’і з Назарэта.

†

Шлях да валанцёрства

С. Аляксандра Арэшка CSFN дапамагае ў якасці валанцёра цяжкахворым у хоспісе для дарослых. Дзейнасць на карысць тых, каго ўжо нельга вылечыць, хто знаходзіцца ў самай апошняй, тэрмінальнай стадыі хваробы, стала неад’емнай часткай жыцця манахіні з 2018 года. Нягледзячы на тое, што ўжо была паклікана на службу Богу і людзям, мела асабістыя абавязкі ў супольнасці, яе не пакідала жаданне знайсці “пакліканне ў пакліканні”, каб рэалізаваць сябе на ўсе сто адсоткаў. У сувязі з гэтым было шмат пошукаў і спроб, але сястра адчувала, што “ўсё не тое”.

“Аднойчы ў сацыяльных сетках я ўбачыла аб’яву наступнага зместу: «Цэнтр Дапамогі Жыццю» запрашае творчых людзей, якія займаюцца рукадзеллем, прыняць удзел у дабрачынным кірмашы на карысць пацыентаў хоспіса». А паколькі ў вольны час я майстравала паштоўкі, то з радасцю прапанавала свае вырабы, – распавядае с. Аляксандра. – Калі кірмаш скончыўся, мне патэлефанавалі супрацоўнікі цэнтра, каб падзякаваць, а я ў сваю чаргу запыталася, ці магу яшчэ чым-небудзь дапамагчы. У выніку была запрошана на сустрэчу, дзе пазнаёмілася з дзейнасцю першай у Беларусі ўстановы, якая бясплатна аказвае комплексную дапамогу невылечна хворым людзям. У той жа дзень я напісала заяву з просьбай прыняць мяне ў валанцёры”.

Сусветны дзень хворых адзначаецца 11 лютага не выпадкова. Менавіта ў гэты дзень

Ахінаць сваёй апекай штодня

